

Kære Hr og Fru Lars Nielsen!

Allerførst skal jeg paa Martinus Vegne sige Dem hjertelig Tak for begge de tilsendte Beløb og bede Dem takke enhver der har været med til at give dem, for den Kærlighed og Forstaaelse de hermed har vist Martinus Arbejde og Mission.

Det gør os ondt at mærke igennem Deres gode Breve, at Helbredet i Deres Hjem ikke er saa godt som det kunde være, men vi haaber begge oprigtigt, at det nu - ogsaa helbredsmæssigt set - maa bære mod lysere Tider.

Om Arbejdet paa "Livets Bog" kan jeg nu fortælle Dem, at Martinus i disse Dage slider i det med at gøre sidste Kapitel færdig, han er paa anden Renskrivning nu, saa lange varer det altsaa ikke før end ogsaa det kan gaa i Trykken - og Dagen for Udgivelsen fastsættes. Dette Kapitel er iøvrigt umaadeligt interessant idet det omhandler den Bevidsthedsforvandling der finder Sted under Udviklingsprocessen fra Dyr til Menneske. I dette Kapitel beviser Martinus - for dem der er store nok til at se Beviset - at Livet er evigt, at ethvert Væsen udvikler sig fra en lavere til en højere Tilstand, at intet af det det fysiske Øje ser, er som det ser ud til at være osv. - med andre Ord, han lærer i dette Kapitel Jordmenneskene hvorledes de nu skal begynde at se paa Tilværelsen med nægtige Menneskeøjne - og set med disse, tager Tingene sig rigtig nok adskilligt anderledes ud, end de i Øjeblikket ser ud til.

Ogsaa takker vi for Bestillingen paa de 25 Eks. af Bogen, de skal blive sendt samme Dag som de er os i Hænde. Med Hensyn til Inserater i Bladene kan jeg kun sige Dem, at alt det maa vi lade Udviklingen selv om, enhver maa jo om Livets Bog tanke, sige og skrive hvad de vil, vi blander os ikke i det, idet vi aldrig nogensinde selv hverken vil forsvare vor egen Mening endsige angribe andres, under nogen anden Form end det allerede er gjort i første Hefte af Livets Bog.

Jeg ser De nævner Krigen i Østen. Ja hvor svært det maaske end kan synes at forstaa, maa den jo være nødvendig. Østen har jo - materielt set - været slumrende, det sidste Aarhundrede har jo været disse Landes Vækkelsestid, og en saadan Vækkelse kan jo ikke - paa Menneskehedens nuværende Udviklingstrin, - gaa helt ublodigt af. Hvad det drager med sig, ved vel ingen endnu, men det er i hvert Tilfælde min faste Overbevisning at den Krig der nu raser derovre er en nødvendig Udrenselsesproces der danner Forløberen for den Del af Asiens Modtagelighed for en ny og bedre Kultur - ogsaa Indien er jo for Tiden inde i en lignende Proces.

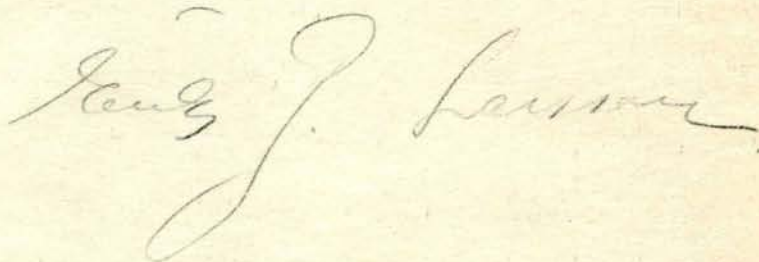
Til Slut vil jeg saa bede Dem og Æ af vore Venner derovre der maatte være glade derved, modtage Værtbedste Hilsen med Ønsket om et rigtigt glædeligt Gensyn, naar nu første Hefte af "Livets Bog" snart foreligger - en Gensyn vø jo nu snart lange har glædet os til. Med Hensyn til at bo nogen Steder, tror jeg nu nok Martinus vælger Hotel, dels af praktiske og Dels af - kan man godt sige - teoretiske Grunde, idet et Hotelophold jo aldrig nogensinde vil kunne give Anledning til nogen Splid, noget vi

for enhver Pris vil søge at undgaa, - noget jeg tror De sikkert vil kunne forstaa, idet De jo ved at Aarhus ikke er den eneste By i Landet vi besøger, og da vi indtil nu overalt har afslaaet private Invitationer om Natlogi med Tak, tror jeg, som nævnt, at vi ogsaa vil følge den Vej i Fremtiden.

Til Slut endnu en Gang en hjertelig Hilsen og et "paa snart ligt Gensyn!"

Deres hengivne

E.S.

Kære Fru Lars Nielsen, vil De være sød at klø Poppedreng i Nakken fra mig? - Som De ser har jeg da ikke helt glemt den.

